

THE THINKING HAND

curated by Marie Mees & Tatjana Pieters

Lara Almarcegui / Leyla Aydoslu / Felix Beaudry / Ria
Bosman / Dirk Braeckman / Wim Goes Architectuur
/ Atelier Lachaert Dhanis / Anne Marie Laureys
Ceramics / Mees & Biasino / Paul Robbrecht / Clara
Spilliaert / Studio Mumbai / Unfold / Celina Vleugels /
Bram Van Breda

24.04 - 19.06.2022

PRESS FILE

PERSBERICHT

Tatjana Pieters presenteert 'The Thinking Hand', een groepstentoonstelling samengesteld door Marie Mees en Tatjana Pieters in het kader van het Design Fest. In lijn met het ecologische en sociale standpunt van het hoofdthema van het festival, 'Be Wild, Act and Change', presenteert deze tentoonstelling een selectie van kunstenaars, architecten en ontwerpers wiens praktijken een duurzame benadering integreren en conceptualiseren, op zoek naar alternatieven voor steeds schaarser wordende grondstoffen.

De titel is een directe verwijzing naar Juhani Pallasmaa's gelijknamige essay en is een uitnodiging om de terugkeer van vakmanschap te beschouwen als een politiek geëngageerde onderneming en als een beweging naar een meer op de natuur gerichte manier van leven en produceren. Als een verlengstuk van de geest, vertegenwoordigt 'The Thinking Hand' de keuzevrijheid van het lichaam in het creatieve proces. Bij handmatig werk wordt de hand zowel de creatieve agent als de eerste intermediair tussen de materie en het eindproduct.

Deze groepstentoonstelling belicht het ambachtelijke object als het resultaat van de intentie en vaardigheden van de kunstenaar vanuit het perspectief van de handmatige productie. Door de snelheid van moderne methodes in contrast te plaatsen met de traagheid van traditioneel manueel werk, brengt de selectie werken verschillende betekenislagen, waarbij elke kunstenaar zijn eigen kijk biedt op de relatie tussen natuur, mensheid en het creatieve proces.

In zijn werk gaat Dirk Braeckman verder dan de traditionele noties van fotografie. Hij manipuleert het papier en het licht en experimenteert met de lichamelijke van het medium. In deze serie met architecturale elementen van MJ Van Hee worden de foto's handmatig bewerkt. De gebouwen van Van Hee worden bijna onzichtbaar, alsof ze worden verhuld door de omringende natuur. In deze foto's zijn het kunstmatige en het natuurlijke op een organische manier met elkaar verweven.

De praktijk van Leyla Aydoslu stelt de lichamelijke relatie tussen mens en natuur in vraag. Ze verzamelt potentieel interessante objecten op straat, die ze verwerkt in haar imposante deconstructies. Ze creëert architecturale installaties, waarbij de verschillende elementen subtiel in

balans zijn, wat een soort tegenstrijdigheid creëert met de grote schaal van haar handgemaakte sculpturen.

De traagheid en precisie van het weven, de actie van de handen en de duurzaamheid en schoonheid van het materiaal zijn leidende principes in het werk van Mees & Biasino. De natuurlijke materialen die ze gebruiken vormen de kern van hun ontwerpen. Door te kiezen voor ruwe wol, handmatig gesponnen, gekaard en geweven, ongeverfd of plantaardig gedompeld in indigo, schrijven Mees & Biasino en hun ontwerp in in de zoektocht naar duurzame materialen en traditionele ambachten. Elk geweven stuk is een reactie op de snelheid en overconsumptie in onze westerse cultuur. De kunst van het weven is diep doordrenkt met culturele tradities.

Ook Studio Mumbai neemt toevlucht tot natuurlijke elementen zoals leem, hout, bamboe en koord om zijn handgemaakte meubels te ontwerpen. De zorgvuldige afweging bij het maken van de objecten leidt tot een filosofische benadering van de leefomgeving. De ontwerpen van Studio Mumbai weerspiegelen zowel de moderniteit als de ecologische en sociale belangen die op het spel staan. Het resultaat zijn meubels die mens en natuur in wederzijds respect omvatten.

Aan de hand van verschillende methodes be vraagt Unfold de functie van ontwerpers in een wereld waar ontwerp en fabricage steeds meer gedigitaliseerd worden. Ze mixen pre-industriële ambachtelijke economie met hightech industriële productiemethoden. De serie 'L'Artisan Électronique', ontworpen in samenwerking met Tim Knapen, maakt van hoogwaardige technologie een natuurlijk object. De objecten zijn met de hand ontworpen door middel van een digitale pottenbakkersschijf die is aangesloten op een 3D-keramische printer. Door een verscheidenheid aan vaardigheden met elkaar te verweven, zijn deze objecten een samensmelting op het gebied van geavanceerde technologie, natuur en vakmanschap.

In tegenstelling tot het digitaliserende aspect van het keramiek van L'Artisan Electronique, is het werk van Anne Marie Laureys Ceramics volledig handgemaakt en het resultaat van een zeer langzaam proces. De organische vormen van Anne Marie Laureys' keramiek worden gemodelleerd door de draaiende bewegingen van de

pottenbakkersschijf, de manipulatie van de hand en een doordacht denkproces. De ingewikkelde composities onthullen de kwetsbaarheid van de keramische werken en het meesterschap van de maker.

Door het concept van gelaagdheid toe te passen op gebouwen, ontwikkelt Wim Goes Architectuur projecten waarbij de menselijke aanwezigheid centraal staat in het architecturale werk. In zijn zorgvuldig geplande concepten zijn kunst en ambacht met elkaar verweven, waarbij duurzame materialen en verfijnde ontwerpen worden gecombineerd. De architectonische ingreep geeft ruimte aan de natuur en creëert een dialoog waarin ze elkaar versterken.

De architect Paul Robbrecht schetst zijn plannen met de hand, waardoor hij meer vrijheid heeft. De directheid van met de hand gemaakte tekeningen laat ruimte voor onvoorspelbaarheid en dwalen, zowel in de uitvoering van het ontwerp als in de constructie ervan. Als kind was Robbrecht al gefascineerd door de architectuur en maquettes van Le Corbusier. Deze reeks tekeningen zijn geïnspireerd op Le Corbusiers Cabanon, een kleine woonst die hij voor zichzelf in elkaar zette en bouwde in Roquebrune-Cap-Martin. De verwondering die het oeuvre van Le Corbusier bij Robbrecht als kind teweegbracht, blijft ook vandaag nog een bron van inspiratie.

Met de keuze voor handgeweven vlas en het hergebruiken van weggegooid materiaal, heeft Ria Bosman altijd zelf het medium van haar werk gecreëerd. In haar praktijk vervaagt het onderscheid tussen kunst en ambacht door het aanbrengen van laagjes van restanten van canvas of leer die ze in canvas weeft of op gevonden voorwerpen aanbrengt. Haar werken gaan uit van het meditatieve aspect van handwerk waarin kleuren, vormen en materiaal een belangrijke rol spelen. Ria Bosman's werk geeft uiting aan een grondige inspanning om materialen zo te assembleren dat ze hun intrinsieke schoonheid te onthullen.

De onderzoeksthema's van Bram Van Breda omvatten de natuur en landschap in het Antropoceen en de spektakelmaatschappij. Geïnspireerd door de natuur en het platteland, werkt hij met rest- en duurzame materialen, van hout en stof tot rubber en hars. Door middel van textielresten weeft Van Breda impressies van landschappen tot kleine objecten en doeken.

Atelier Lachaert-Dhanis maakt vaak gebruik van afvalmaterialen, halfedelsteensegmenten, brons en ruwe steen en creëert ontwerpen

die een soort spanning oproepen. Samengesteld uit edele materialen, zoals marmer, maar ook uit minder geprezen elementen, weerspiegelen de werken een zekere ambivalentie tussen vorm en functie, materie en bruikbaarheid. Het werk van het duo kenmerkt zich door een fijne balans tussen vakmanschap en kunst, waarbij het engagement van de kijker en de virtuositeit van het ambacht evenzeer worden nagestreefd.

Lara Almarcegui's onderzoek naar bouwmaterialen heeft haar aangezet om de oorsprong van grondstoffen te onderzoeken, alsook de wettelijke kaders die erop van toepassing zijn. 'Mineral Rights' is het resultaat van haar verwerving van de mineraalrechten op een ijzerafzetting in Noorwegen. Door mineraalrechten te verwerven, vestigt ze de aandacht op de aanwezigheid van mineralen en reflecteert ze over het eigendom en de exploitatie van natuurlijke bronnen.

In het werk van Clara Spilliaert fungeert de symbolische beeldspraak in verschillende culturen als uitgangspunt voor een grotere beschouwing over gender, nationaliteit en de menselijke relatie tot de natuur. Met haar keramische kunst geeft ze poëtische, grillige en kritische antwoorden op de symbolen die individuele en collectieve identiteiten vormgeven.

De praktijk van Felix Beaudry is ook gecentreerd rond het begrip van identiteiten en meer specifiek gender en seksualiteit. Hij neemt vaak zijn toevlucht tot mythen waarin de natuur een belangrijke rol speelt om verhalen uit te werken. Het lichaam staat centraal in zijn werk, zowel als onderwerp als als hulpmiddel bij de productie van zijn weef-, borduur- en breiwerken.

De praktijk van Celina Vleugels is een langzaam proces. Nadat ze haar eigen vilt heeft gemaakt, naait en borduurt ze deze met stukjes wol en zachte materialen. De dichotomie tussen de zachtheid van Celina Vleugels' materialen en de nostalgie van haar onderwerpen brengen de bezorgdheid van de kunstenaar over tijd naar boven. Ze stelt haar persoonlijke relatie tot een verleden dat als veilig en wenselijk wordt beschouwd in vraag, maar wijst ook op de moeilijkheden om over de toekomst na te denken in onze hedendaagse maatschappij.

PRESS RELEASE

Tatjana Pieters presents 'The Thinking Hand' a group exhibition curated by Marie Mees and Tatjana Pieters as part of the Design Fest program. Following the ecological and social stance of the main theme of the festival, 'Be Wild, Act and Change' this exhibition presents a selection of artists, architects and designers whose practices incorporate and conceptualise a sustainable approach, looking for alternatives to increasingly scarce raw materials.

The title is a direct reference to Juhani Pallasmaa's eponymous essay and is an invitation to consider the return of craftsmanship as a politically engaged endeavour as well as a movement towards a more nature-centered way of living and producing. Understood as an extension of the mind, 'The Thinking Hand' represents the agency of the body in the creative process. With manual work, the hand becomes both the creative agent and the first intermediary between the matter and the finished product.

This group exhibition brings light to the crafted object as the result of the artist's intent and skills, inscribed over the long-time perspective of the manual production. Opposing the rapidness of modern methods to the slowness of traditional manual work, the selection of works presents different layers of meaning, each artist offering their own take on the relationship between nature, humanity and creative process.

In his work, Dirk Braeckman goes beyond the traditional notions of photography. He manipulates the paper and the light, experimenting with the physicality of the medium. In this series picturing architectural elements from MJ Van Hee, the photographs are manually edited. The buildings of Van Hee become almost invisible, as if concealed by the surrounding nature. In these photographs, the man-made and the natural are intertwined in an organic way.

The practice of Leyla Aydoslu questions the bodily relationship between human beings and nature. She gathers from the street potentially interesting objects that she incorporates in her imposing deconstructions. She creates architectural installations, where the different elements are subtly balanced, creating some sort of contradiction with the large scale of her handmade sculptures.

The slowness and precision of the weaving, the action of the hands, the durability and beauty of the material are guiding principles in the work of Mees & Biasino. The natural materials they use is at the heart of their designs. By choosing to work with raw wool, manually spun, carded and woven, undyed or vegetal dipped in indigo, Mees & Biasino inscribe their design in the search for sustainable materials and traditional crafts. Each woven piece is a reaction to the speed and overconsumption in our western culture. The art of weaving is deeply infused with cultural traditions.

Likewise, Studio Mumbai resorts to natural elements such as loam, wood, bamboo and cord to design its handmade furniture. The consideration applied to the making of the objects, brings about a philosophical approach to the living environment. Studio Mumbai's designs carry a reflection on modernity as well as on the ecological and social concerns at stake. The result are pieces of furniture which encompass both man and nature in a mutual respect.

Adopting different means, Unfold questions the very function of designers in a world where design and manufacturing are more and more digitised. They mix pre-industrial craft economy with high tech industrial production methods. The series 'L'Artisan Électronique' designed in collaboration with Tim Knapen turns high technology into a natural object. The objects are hand-designed thanks to a digital potter's wheel connected to a 3D ceramic printer. By interweaving a variety of skill sets, these objects find connections in the realms of high technology, nature, and craftsmanship.

Contrasting with the digitalise aspect of L'Artisan Electronique's ceramics, the work of Anne Marie Laureys Ceramics is fully handmade and results from a very slow process. The organic shapes of Anne Marie Laureys' ceramics are modeled by the rotational movements of the potter's wheel, the manipulation of the hand and thoughtful thinking. The intricate compositions reveal the fragility of the ceramic works and the mastery of its maker.

Applying the concept of layering to buildings, Wim Goes Architectuur develops projects where the human presence is at the heart of the

architectural work. In his carefully planned concepts, art and craft are interweaved, combining sustainable materials and refined designs. The architectural intervention leaves room to nature, offering a dialogue in which one enhances the other.

The architect Paul Robbrecht sketches his plans by hand, giving him more freedom. The immediacy of hand made drawings leaves room for unpredictability and wandering, both in the execution of the design and in its construction. As a kid, Robbrecht was fascinated by Le Corbusier's architecture and models. This series of drawings are inspired by Le Corbusier's Cabanon, a small habitation he assembled and built for himself in Roquebrune-Cap-Martin. The amazement Le Corbusier's oeuvre has produced on Robbrecht as a child remains nowadays a source of inspiration.

Having always created the medium of her work, using handwoven flax or repurposing discarded materials, Ria Bosman's practice blurs the distinction between arts and crafts. She applies layers of remnants of canvas or leather that she weaves into canvases or applies on found objects. Her works assume the meditative aspect of handwork in which colours, shapes and material play a significant part. Ria Bosman's objects express a thorough effort of assembling materials to reveal their intrinsic beauty.

Bram Van Breda's research topics involve nature and landscape in the Anthropocene and the society of the spectacle. Inspired by nature and countryside, he works with residual and sustainable materials, ranging from wood and fabric to rubber and resin. From textile remainders, Van Breda weaves impressions of landscapes into small objects and canvases.

Often resorting to waste materials, semi-precious stone segments, bronze and rough stone, Atelier Lachaert-Dhanis creates designs that trigger a sort of tension. Composed of noble materials, such as marble, as much as of less praised elements, the works reflect a certain ambivalence between form and function, matter, and practicality. The work of the duo is characteristic of a fine balance between craftsmanship and art, in which the viewer's engagement and the virtuosity of the craft are equally sought after.

Lara Almarcegui's research on construction materials has led her to investigate the origin of resources as well as the legal frameworks that govern them. 'Mineral Rights' is the result of her acquiring the rights

of an iron deposit in Norway. By procuring mineral rights, she draws attention to the presence of minerals while reflecting on the ownership and exploitation of natural resources.

In the work of Clara Spilliaert, the symbolic imagery found in various cultures functions as the starting point to a larger consideration about gender, nationality, and human relationship to nature. Through her ceramic art, she gives poetic, whimsical and critical answers to the symbols that shape individual and collective identities.

Felix Beaudry's work is also centered around the understanding of identities and more specifically gender and sexuality. He often resorts to myths in which nature plays a significant role to elaborate narratives. The body is central to his work, both as a subject and as a tool in the production of his weavings, embroideries and knitting works.

The practice of Celina Vleugels is a slow process. After making her own felt, she stitches and embroiders them with scraps of wool and soft materials. The dichotomy between the softness of Celina Vleugels' materials and the nostalgia of her subjects bring about the artist's concerns about time. Questioning her personal relationship to a past that is perceived as safe and desirable, she also points out the difficulties to contemplate future in our contemporary society.

PRACTICAL INFORMATION

TATJANA PIETERS
Nieuwevaart 124/001
B-9000 Ghent
T +32 9 324 45 29
info@tatjanapieters.com

OPENING HOURS / WED - SUN / 2 - 6 PM

FOR A VISIT BY APPOINTMENT OUTSIDE OF THE OPENING HOURS,
CONTACT US BY EMAIL OR ON +32 9 324 45 29

www.tatjanapieters.com
[tatjanapietersgallery](https://www.facebook.com/galerietatjanapieters)
[facebook.com/galerietatjanapieters](https://www.facebook.com/galerietatjanapieters)